Dosarul nr. 2-1891/2025;
2-25112280-48-2-06082025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 decembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătorul din Judecătoria Străşeni, sediul central Dorina Croitor, examinând în procedură scrisă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de SRL „DEBIT LEX" către Roşca Ana şi Roşca Leonid privind încasarea sumelor cu titlu de datorie contractuală şi alte plăţi aferente, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată şi acţiunea reconvenţională a Anei Roşca către SRL „DEBIT LEX" privind declararea nulităţii clauzelor abuzive, intervenienţi accesorii OCN „Ecofinance Tehnologies" SRL ŞI Comisia Naţională a Pieţei Financiare,-

A CONSTATAT:

ÎN FAPT

1. La 05 august 2025, SRL „Debit Lex" a depus în Judecătoria Străşeni, sediul Călăraşi, cerere de chemare în judecată împotriva cet. Roşca Ana şi Roşca Leonid cu privire la încasarea sumelor cu titlu de datorie contractuală şi alte plăţi aferente, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantului a menţionat că, la 21.03.2025 între compania OCN " Ecofinance Technologies" SRL compania "DEBIT LEX" SRL a fost încheiat contractul de cesiune a creanţelor. Despre cesionarea creditului nebancar contractat de către pârât acesta a fost informat prin scrisoare recomandată, fapt confirmat prin copia avizului de recepţie şi a chitanţei poştale anexată la actele dosarului cât şi prin apeluri telefonice.
3. Potrivit pct. 1.1. din contractul de cesiune se reţine că: „obiectul prezentului contract constă în cedarea de către Cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanţă împotriva debitorilor săi. "Totodată, în conformitate cu prevederile pct. 1.4. din contractul de cesiune se menţionează că: „cedentul cesionează, iar cesionarul preia toate drepturile de creanţă ale cedentului, împreună cu drepturile de garanţie şi alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractele de creditare încheiate de către cedent cu clienţii săi şi care au datorii neachitate faţă de cedent, inclusiv drepturile prezente şi/sau viitoare legate de recuperare a creanţei şi/sau a dobânzilor, comisioanelor şi/sau a penalităţilor contractuale şi/sau în baza legii, precum şi/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului şi/sau în temeiul legii dobânzii de întârziere şi penalităţii până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum şi/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanţei pe cale judiciară şi/sau cea de executare; precum şi/sau dreptul de a prelucra, în sens larg datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanţă birourilor istoriilor de credit". La fel, potrivit pct. 9.3.13. al contractului de credit încheiat între cedent şi pârât este specificat că: „prin semnare prezentului contracte, debitorul îşi dă acordul la cesiunea dreptului de creanţă de către creditor."

4. Potrivit prevederilor art. 823 alin. (1) din Codul civil, „o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.”
5. Articolul 826 alin. (1) din Codul civil, prevede că: „titularul unei creanţe o poate transmite unui terţ fără consimţământul debitorului dacă legea nu prevede altfel”. La caz este de menţionat că, pârâtul şi-a manifestat expres consimţământul la cesionarea datoriei sale către persoanele terţe, fapt confirmat prin clauza prevăzută la pct. 5.2.1.-5.2.2. din contractul de credit nebancar încheiat între pârât şi cedent. Art. 827 alin. (2) din Codul civil prevede că, odată cu cesiunea creanţei asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.
6. Temei juridic de încasarea datoriei serveşte contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. 266338003 (în continuare contract) încheiat la 21.08.2024 prin care, Împrumutătorul OCN ”Ecofinance Technologies” SRL a oferit un împrumut sub formă de linie de credit până la limita sumei de 15 000 lei împrumutatului pârât. Părţile au convenit că data acordării linei de credit va fi de 60 de luni din data semnării contractului potrivit pct. 2.3. şi 2.10. din contract. În temeiul contractului enunţat reclamantul informează instanţa de judecată că pârâţii în total a obţinut suma de 15 250 lei, fapt confirmat prin documentele contabile confirmative.
7. În conformitate cu prevederile pct. 5.5. al contractului, părţile au stipulat că: „Dobânda se calculează anual şi se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul, dacă restituirea a fost efectuată de către debitor benevol ca urmare a ajungerii obligaţiilor la scadenţă,, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului.” Rata dobânzii contractuale conform pct. 5.5.1. din contract este de 49,9685% anual, iar comisionul unic de gestionare a creditului va constitui 0,04% pentru fiecare zi, în conformitate cu prevederile pct. 5.5.2. din contract. Potrivit pct. 5.7. din contract, părţile au convenit că, calculul total al creditului poate creşte corespunzător şi proporţional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăşi valoarea sumelor trase, în condiţiile pct. 5.6. din prezentul contract.
8. În conformitate cu prevederile pct. 5.1. din contract, părţile au convenit că: „Pentru utilizarea sumelor puse la dispoziţie din linia de credit, debitorul va achita o plată minimă lunară egală cu 5% din soldul curent al liniei de credit la data scadenţei plus dobânda contractuală.” Creditorul are dreptul, inclusiv şi în cazul emiterii unei hotărâri judecătoreşti de a calcula toate plăţile aferente creditului şi despăgubirile prezentului contract pentru neplată la scadenţă a sumelor datorate până la data executării integrale a contractului.
9. Reclamatul informează instanţa de judecată despre faptul că în perioada de până la depunerea cererii d chemare în judecată pârâtul a încălcat în mod abuziv clauza contractuală prevăzută de pct. 5.1. din contract, exprimată prin nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului.
10. În acest sens, reclamantul informează instanţa de judecată, că pârâtul deşi a semnat contractul de credit nebancar în temeiul căruia a căzut de acord să-şi onoreze obligaţiunile corelative ce îi sunt opozabile până în prezent a achitat datoria de 376,71 lei din corpul împrumutului, 743,58 lei dobânda contractuală, 366 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.
11. Reclamantul informează instanţa de judecată că pentru perioada de până la 07.02.2025 pârâtul înregistra o restanţă la plata creditului de 94 zile de întârziere, iar datoria se constituie: 14 873,29 lei din corpul împrumutului, 2545,32 lei dobânda contractuală şi 750

lei cu titlul de comision de gestionare a creditului. Totodată, reclamantul informează instanţa de judecată, că pentru perioada 25.04.2025-23.08.2025 pârâtul înregistra o restanţă de 2443,44 lei dobândă contractuală, 713,88 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

12. Solicitarea şi eliberarea creditului s-a petrecut prin completarea personală în regim online de pe platforma online OCN ”Ecofinance Technologies” SRL de către pârât, prin includerea datelor sale personale, a sumei de care are nevoie, discutarea la distanţă cu reprezentanţii de creditare nebancară. Contractul a fost întocmit conform cererii de credit completate de debitor pe site-ul www.creditprime.md sau comunicate creditorului prin intermediul telefonului şi a fost semnat electronic de către debitor aplicând semnătura electronică simplă în conformitate cu procedurile specificate în Termeni şi Condiţii de utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile, atât pe pagina www.creditprime.md cât şi ca anexa nr. 1 la prezentul contract.
13. Recepţionarea sumei de bani contractate pe contul bancar al pârâtului (fapt confirmat prin copia ordinului de plată bancar anexat la actele cauzei civile), cât şi achitarea parţială a unor rate confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, exprimarea neviciată a consimţământului de către pârât, la onorarea tuturor obligaţiilor ce rezultă din contractul de împrumut.
14. În conformitate cu art. 1244 alin. (1) din Codul civil şi art. 9 alin. (2) lit. e) al Legii nr. 1 din 16.03.2018 cu privire la organizaţiile de creditare nebancară, se concluzionează că costul total a creditului nebancar nu trebuie să depăşească dublul corp. Or, temeinicia solicitărilor reclamantului se confirmă prin faptul că acestea nu depăşesc dublul corp al limitei liniei de credit.
15. În vederea soluţionării prezentului litigiu pe cale amiabilă, reclamantul informează instanţa de judecată că a efectuat numeroase apeluri telefonice către pârât şi a expediat scrisori recomandate, fapt ce nu s-a soldat cu nici un rezultat pozitiv în acest sens.
16. Cu privire la cheltuielile de judecată, reclamantul informează instanţa că în vederea soluţionării prezentului litigiu, a apelat la serviciile avocatului Ion Lunca în vederea acordării asistenţei juridice reale şi necesare, fapt pentru ce a suportat cheltuieli în mărime de 4000 lei. Pentru suma dată, reclamantul beneficiază de următoarele servicii: consultanţă juridică cu privire la prevederile legale aplicabile speţei, studierea tuturor înscrisurilor prezentate de reclamant, întocmirea şi expedierea proiectului de notificare, întocmirea şi expedierea proiectului cererii de chemare în judecată, autentificarea probelor, verificarea stării dosarului, efectuarea apelurilor telefonice către pârât şi persoanele de contact, obţinerea titlului executoriu. În total, sunt estimate 10 ore de lucru, care sunt tarifate cu 400 lei pentru o oră.
17. Să fie luată în consideraţie că din suma de 4000 lei achitată, se reţine impozit pe venit la sursa de plată în sumă de 12% în contul statului. Tot din această sumă trebuie să fie reţinută taxa pentru locaţiune a biroului, taxa privind achitarea cotizaţiei de membru al Uniunii Avocaţilor, taxa pentru fondul social care este unul foarte exagerat de mare, taxa pentru asigurări sociale, taxa pentru serviciile de birotică (hârtie, cerneală, reparaţie printer, etc.), combustibilul consumat pentru deplasările către Oficiul poştal, bancă, instanţă de judecată. Astfel, compensarea onorariului de 4 000 lei achitat avocatului solicitat de a fi compensat din contul pârâtului este unul rezonabil, având în vedere complexitatea calculelor matematice efectuate, raporturile juridice înfiinţate între părţi, volumul serviciilor juridice necesare de a fi prestate cât şi a noutăţii problemei de drept persistente în prezenta speţă,

numărul actelor normative studiate şi a conţinutului tuturor înscrisurilor anexate cât şi a tuturor acţiunilor adiacente, în vederea depunerii pachetului de acte în instanţa de judecată.

18. CEDO a apreciat costul unei ore de lucru a avocatului luând în calcul recomandările Uniunii Avocaţilor din RM. Aparent, CEDO a considerat rata pe oră de Euro 50-60 rezonabilă, însă anul 2008 într-o cauză complexă, a acceptat şi rata de 100 Euro pe oră pentru lucru unui avocat din RM (Oferta Plus SRL c. Moldovei, 12/02/2008). Stabilind, dacă costul asistenţei juridice solicitate de reclamant, este rezonabil, CEDO a luat în calcul noutatea şi complexitatea chestiunilor de fapt şi de drept puse în discuţie (Manole şi alţii c. Moldova, 13/07/2010, par.11). La stabilirea caracterului rezonabil al serviciilor juridice solicitate, CEDO a luat în considerare aportul avocaţilor (Boicenco c. Moldova, 11/07/2006, par.176), precum şi relevanţa şi calitatea observaţiilor depuse de reprezentant la CEDO (Ghimp c. Moldova, 30/10/2012, par. 71).
19. Potrivit pct. 5 al Recomandării privind cuantumul onorariilor avocaţilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică aprobată prin Hotărârea Consiliului Uniunii Avocaţilor din RM nr. 19-02/27.05.2022 se menţionează că: „Un diapazon rezonabil şi recomandabil pentru mărimea tarifelor orare ale avocaţilor din RM între 70 şi 170 euro/oră, deşi avocaţii sunt absolut liberi să-şi stabilească tarifele orare şi în afara diapazonului menţionat…”. Astfel, diapazonul de 400 lei pentru o oră tarifat de către avocatul Lunca Ion companiei DEBIT LEX SRL este una rezonabilă, iar volumul de 10 ore de lucru estimat de către avocat în prezenta cauză este unul real şi necesar, având în vedere complexitatea cauzei, repetitivitatea problematicii speţei, volumul acţiunilor ce necesită a fi întreprinse, etc.
20. Cu privire la cerinţa de încasare solidară din contul pârâţilor, reclamantul atrage atenţia asupra faptului că pârâtul Roşca Ana la momentul obţinerii creditului nebancar, se afla în relaţie de căsătorie cu Roşca Leonid, fapt confirmat prin informaţia eliberată de către Agenţia Servicii Publice anexată la dosar. În acest sens, face referire la art. 19 alin. (1), art. 20 şi art. 24 alin. (2) din Codul familiei.
21. Cu referire la calcularea şi achitarea taxei de stat, reclamantul menţionează că, aceasta a fost calculată potrivit următorului exerciţiu matematic: 5000X5%=250 lei; (21325,93-5000)X4%=653,04 lei. Taxa de stat constituie 250+653,04=903,04.
22. Solicită încasarea solidară din contul pârâţilor în beneficiul reclamantului a sumei de 14 873,29 lei cu titlul de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 4988,76 lei cu titlul de dobândă contractuală restantă, a sumei de 1463,88 lei cu titlul de comision de gestiune, 4 000 lei cheltuieli de asistenţă juridică, 903,04 lei taxa de stat pentru judecarea prezentei acţiuni, 200 lei taxa de timbru, 37 lei cheltuieli de corespondenţă, iar în total suma de 26465,97 lei.
23. La 17.09.2025 prin intermediul SEDP a Judecătoriei Străşeni a parvenit din partea reprezentantului reclamantului-pârât „SRL „Debit Lex”, avocatul Lunca Ion a depus referinţă la cererea reconvenţională în care a menţionat că, DEBIT LEX S.R.L. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ROŞCA ANA, prin care a solicitat: încasarea solidară din contul pârâţilor, în beneficiul reclamantului, a sumei de 14.873,29 lei cu titlu de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 4.988,76 lei cu titlu de dobândă contractuală restantă, a sumei de 1.463,88 lei cu titlu de comision de gestiune, 4.000 lei cheltuieli de asistenţă juridică, 903,04 lei taxă de stat pentru judecarea prezentei acţiuni, 200 lei taxă de timbru, 37 lei cheltuieli de corespondenţă, iar în total suma de 26.465,97 lei.

24. Ulterior, pârâta a depus referinţă la cererea de chemare în judecată şi s-a adresat cu cerere reconvenţională, solicitând constatarea caracterului abuziv şi declararea nulităţii absolute a clauzelor contractuale 2.5, 5.2, 5.5.1 şi 5.5.2, inserate în Contractul de credit nr. 266338003 din 21.08.2024.
25. Analizând cererea reconvenţională înaintată, pârâta o consideră ca fiind neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă din următoarele considerente.
26. În primul rând, se impune menţiunea că drepturile şi obligaţiile contractuale izvorăsc din voinţa liber exprimată a părţilor, în condiţiile legii. Contractul de credit în litigiu a fost încheiat în formă electronică, cu aplicarea semnăturii electronice, conform dispoziţiilor art. 319 şi 321 din Codul civil, ceea ce echivalează, din punct de vedere juridic, cu exprimarea consimţământului valabil. Potrivit art. 319 alin. (1) şi (2) C. civ., consimţământul exprimat prin mijloace electronice se prezumă a fi autentic, iar debitorul nu-l poate contesta doar pe motiv că a fost transmis astfel, în condiţiile în care a acceptat utilizarea acestui mijloc. Or, pârâta nu neagă faptul primirii sumei de 15.250 lei, dar invocă pretinsul caracter abuziv al unor clauze contractuale care nici pe aproape nu corespunde realităţii faptice din prezenta speţă. Astfel, după obţinerea împrumutului contractat şi utilizarea acestuia după propriul plac, în prezent ROŞCA ANA, ROŞCA LEONID încearcă nimic altceva decât să tergiverseze momentul restituirii datoriei sub pretextul invocării unor pretinse clauze abuzive din contract, chiar dacă acest contract este în strictă conformitate cu legea.
27. Or, invocarea caracterului abuziv al clauzelor privind dobânda anuală de 49,9685% şi comisionul de 0,04% pe zi, în lipsa unei demonstraţii concrete privind dezechilibrul semnificativ creat între drepturile şi obligaţiile părţilor, nu poate conduce de plano la constatarea nulităţii absolute. Potrivit art. 1072 alin. (1) C. civ., o clauză este considerată abuzivă doar dacă este propusă de profesionist, nu a fost negociată individual şi dezavantajează considerabil consumatorul, contrar bunei-credinţe. Or, simpla lipsă a unei negocieri individuale nu echivalează cu automatismul calificării clauzei ca fiind abuzivă.
28. În ceea ce priveşte susţinerea reclamantei reconvenţionale conform căreia nu i-ar fi fost furnizate informaţiile precontractuale şi, în consecinţă, ar fi fost indusă în eroare cu privire la conţinutul contractului de credit, această afirmaţie este lipsită de temei şi trebuie respinsă ca fiind nefondată.
29. În primul rând, creditorul şi-a executat întocmai obligaţia de informare precontractuală, în conformitate cu dispoziţiile art. 5 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Potrivit acestor prevederi, creditorul este obligat să furnizeze consumatorului informaţii suficiente, cu scopul de a-i permite să compare mai multe oferte şi să ia o decizie informată. Aceste informaţii trebuie să fie oferite cu cel puţin 15 zile calendaristice înainte de încheierea contractului, termen care poate fi redus cu consimţământul expres al consumatorului.
30. În cauza de faţă, acest consimţământ a fost exprimat de către reclamanta reconvenţională în mod expres şi liber, fiind consemnat în documentaţia contractuală. Contractul a fost încheiat online, semnat electronic, iar pârâta a beneficiat de acces la toate clauzele contractuale, inclusiv cele privind dobânda şi comisioanele aplicabile. Informaţiile precontractuale relevante sunt anexate la prezenta referinţă, confirmând faptul că reclamantei reconvenţionale i-au fost puse la dispoziţie, în mod transparent şi accesibil, toate detaliile necesare pentru a lua o decizie asumată.
31. În al doilea rând, chiar în ipoteza — inexistentă în speţă — în care ar fi existat un viciu în ceea ce priveşte informarea, reclamanta reconvenţională dispunea de un remediu legal

expres: dreptul de revocare, în termen de 14 zile calendaristice, fără a invoca motive, în temeiul art. 18 alin. (1) din aceeaşi Lege nr. 202/2013. Or, pârâta nu a exercitat acest drept. Mai mult, ea a acceptat sumele creditate, le-a utilizat după bunul său plac, iar ulterior a început să efectueze plăţi parţiale în contul obligaţiilor contractuale. Acest comportament confirmă nu doar valabilitatea contractului, ci şi acceptarea tacită a tuturor clauzelor asumate.

32. În al treilea rând, este de remarcat că până la momentul introducerii cererii de chemare în judecată de către pârâtă, reclamanta în acţiunea reconvenţională nu a formulat niciun fel de solicitare prin care să denunţe contractul, să conteste clauzele pretins abuzive sau să invoce dificultăţi obiective în executarea obligaţiilor contractuale. Este pentru prima dată, după introducerea acţiunii de încasare a datoriei, când reclamanta reconvenţională ridică problema caracterului abuziv al contractului, ceea ce indică, cu evidenţă, o atitudine procesuală de victimizare artificială, cu scopul clar de a evita onorarea unor obligaţii asumate liber.
33. În sfârşit, este fundamental să se sublinieze că art. 319 alin. (1) şi (4) din Codul civil al Republicii Moldova conferă valoare probatorie deplină contractelor încheiate prin mijloace electronice, prezumând existenţa consimţământului părţii semnatare. În lipsa unor dovezi clare şi convingătoare în sens contrar, acest consimţământ nu poate fi negat. În egală măsură, conform art. 1247 şi 1249 C. civ., împrumutatul este ţinut să-şi execute obligaţiile contractuale în condiţiile convenite, iar neexecutarea acestora atrage răspunderea juridică civilă.
34. Argumentul reclamantei reconvenţionale, potrivit căruia costul total al creditului ar depăşi valoarea debursată, şi prin urmare s-ar impune aplicarea sancţiunii prevăzute de art. 15 alin. (9) din Legea nr. 202/2013, este nefondat şi se bazează pe un calcul defectuos, ambiguu şi lipsit de fundament factual solid.
35. În primul rând, calculul prezentat de reclamanta reconvenţională — potrivit căruia dobânda contractuală anuală de 49,9685% şi comisionul zilnic de 0,04% ar conduce la depăşirea valorii debursate — este realizat în abstract, fără a se ţine cont de suma efectiv debursată în temeiul contractului, de durata utilizării creditului, de sumele deja rambursate şi de termenele de scadenţă. Această modalitate superficială de prezentare nu oferă o bază concludentă pentru susţinerea depăşirii plafonului stabilit de lege.
36. Or, examinând documentele anexate la cererea de chemare în judecată, se poate constata cu claritate că valoarea totală a sumelor solicitate cumulat cu sumele achitate de către reclamantul principal (DEBIT LEX SRL), cu titlu de dobândă contractuală şi comisioane de gestionare, este de 7.562,22 lei, compusă astfel: Dobânda contractuală achitată: 743,58 lei; Dobânda restantă (calculată pentru perioada până la 23.08.2025): 4.988,76 lei; Comision de gestionare achitat: 366 lei; Comision restant: 1.463,88 lei. Suma totală a costurilor (dobânzi şi comisioane) constituie 7.562,22 lei, care nu depăşeşte suma împrumutului acordat.
37. Aceste costuri sunt aferente unui credit cu valoare sub formă de linie de credit, a cărui valoare este de 15.250 lei, conform menţiunilor din cererea de chemare în judecată şi a contractului ataşat. Astfel, în mod evident, costul total al creditului nu depăşeşte valoarea debursată, ceea ce înlătură incidenţa art. 15 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 202/2013. În contextul dat, nici condiţiile prevăzute la lit. a) ale aceluiaşi alineat nu sunt întrunite, întrucât: rata dobânzii anuale nu depăşeşte 50%, ci este exact 49,9685%, sub plafonul legal. Comisionul zilnic de 0,04%, aplicat asupra soldului utilizat, nu depăşeşte valoarea permisă pe zi din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă.

38. Prin urmare, niciuna dintre limitele imperative prevăzute de art. 15 alin. (7) lit. a) şi b) nu este încălcată. Invocarea automată a sancţiunii de la alin. (9) — respectiv limitarea la restituirea doar a sumei debursate — este prematură şi abuzivă, în lipsa unei constatări efective privind depăşirea plafonului de cost legal.
39. Mai mult decât atât, costurile percepute sunt direct corelative cu utilizarea creditului pe o perioadă extinsă, iar întârzierea semnificativă la plată (94 de zile + perioada 25.04.2025 – 23.08.2025, 214 zile, conturându-se foarte clar o întârziere de peste 214 zile la data de 23.08.2025) a contribuit la acumularea acestor costuri. Nu este rezonabil să se invoce prevederile art. 15 alin. (9) pentru a sancţiona creditorul pentru o conduită contractuală normală, în condiţiile în care întârzierea la plată a fost generată de debitor.
40. În acelaşi sens, art. 1765 din Codul civil permite convenirea unui comision suplimentar pentru utilizarea creditului, în măsura în care se justifică printr-o contraprestaţie reală. În contractul încheiat, clauza privind comisionul de gestiune nu este lipsită de claritate, fiind exprimată printr-o formula determinabilă şi aplicabilă zilnic la soldul creditului. Practica judiciară şi recomandările Curţii Supreme de Justiţie (ex. Recomandarea nr. 95/2016) nu impun ca fiecare serviciu furnizat să fie detaliat exhaustiv în contract, ci doar ca acesta să nu creeze un dezechilibru vădit sau să mascheze costuri ascunse, ceea ce nu este cazul în prezenta cauză.
41. În susţinerea poziţiei pârâtei DEBIT LEX SRL cu privire la legalitatea şi validitatea clauzelor contractuale inserate în Contractul de credit nr. 266338003 din 21.08.2024, este esenţial a fi menţionat faptul că autoritatea competentă în domeniul supravegherii activităţilor de creditare nebancară şi al protecţiei consumatorilor — Comisia Naţională a Pieţei Financiare (CNPF) — a examinat, într-o procedură administrativă distinctă, o plângere formulată într-un caz similar, în care era vizat un contract de credit încheiat de aceeaşi organizaţie de creditare nebancară.
42. În urma procedurii desfăşurate în temeiul competenţelor conferite de Legea nr. 192/1998, prin Răspunsul oficial nr. 04-5/1323 din 25.03.2025, CNPF a comunicat concluziile sale referitoare la legalitatea clauzelor contractuale analizate. Din conţinutul acestui document rezultă expres că, în baza înscrisurilor şi explicaţiilor prezentate de creditor, precum şi în urma analizei prevederilor relevante din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori şi a dispoziţiilor Codului civil, nu au fost identificate încălcări ale normelor legale imperative care reglementează plafonul maxim al costurilor aferente creditelor acordate consumatorilor. Mai exact, CNPF a constatat că atât rata dobânzii anuale, cât şi comisioanele zilnice aplicate în cadrul contractului examinat se încadrează în limitele stabilite la art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013.
43. Mai mult decât atât, CNPF a evaluat clauzele contractuale prin prisma criteriilor de identificare a caracterului abuziv, prevăzute de art. 1069–1081 din Codul civil, precum şi în raport cu lista orientativă a clauzelor considerate abuzive conform art. 1077–1079. În acest context, autoritatea de supraveghere a conchis că nu există indicii care să pună la îndoială respectarea cerinţelor de transparenţă, proporţionalitate şi bună-credinţă în raportul contractual analizat, iar clauzele examinate nu pot fi calificate ca abuzive, întrucât nu creează un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor şi nu sunt de natură a prejudicia în mod considerabil consumatorul.
44. Această constatare a unei autorităţi administrative specializate, emisă într-o cauză ce vizează acelaşi creditor şi un contract cu clauze de structură similară, este deosebit de relevantă în contextul prezentei speţe. În lipsa unei hotărâri judecătoreşti contrare, evaluarea efectuată de

către CNPF rămâne valabilă şi aplicabilă şi în această cauză, constituind un argument suplimentar pertinent în sensul recunoaşterii legalităţii clauzelor contractuale contestate. Prin urmare, susţinerea reclamantei reconvenţionale referitoare la caracterul abuziv al acestor clauze este lipsită de fundament, iar cererea reconvenţională urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

45. Cu privire la solicitarea înaintată de pârâţi, privind reducerea cuantumului cheltuielilor pentru asistenţa juridică la suma de 500 lei, se comunică următoarele.
46. Reclamantul a solicitat compensarea integrală a sumei de 5.000 lei, reprezentând costurile suportate pentru servicii de asistenţă juridică prestate de avocat. Aceste servicii au inclus: consultanţă juridică privind prevederile legale aplicabile cauzei; studierea actelor anexate dosarului; redactarea şi expedierea cererii de chemare în judecată; verificarea stării dosarului şi apeluri telefonice; notificarea debitorului; alte acţiuni relevante.
47. Serviciile au necesitat aproximativ 12,5 ore de lucru, fiecare oră fiind tarifată cu 400 lei. Acest tarif este în conformitate cu prevederile Hotărârii Consiliului Uniunii Avocaţilor din Republica Moldova nr. 19-02/27.05.2022 din 27.05.2022, unde la pct. 5 este stipulat că *„un diapazon rezonabil şi recomandabil pentru mărimea tarifelor orare ale avocaţilor din Republica Moldova este între 70 şi 170 euro/ora”* (aproximativ 1.374–3.337 lei/ora).
48. În plus, pentru a crea claritate şi transparenţă vizavi de serviciile prestate şi tarifate, la cererea de chemare în judecată este ataşat borderoul privind activitatea avocatului şi cheltuielile de asistenţă juridică în cauza civilă. În acest borderou, în cel mai dezvoltat mod, sunt descrise acţiunile avocatului, timpul alocat pentru acestea şi tariful aplicat.
49. Cazul a presupus analiza unui volum considerabil de acte contractuale şi juridice, inclusiv contractul de credit iniţial, actele de cesiune a creanţei şi documentele justificative anexate, care sunt într-o relaţie echitabilă cu realitatea economică din piaţă. Acest proces a necesitat studierea detaliată a clauzelor contractuale pentru a verifica conformitatea cu legislaţia aplicabilă şi pentru a susţine validitatea pretenţiilor reclamantului. De asemenea, calcularea exactă a datoriilor şi penalităţilor contractuale a implicat operaţiuni complexe de verificare, luând în considerare sumele achitate, restanţele acumulate, dobânzile aplicate şi alte costuri aferente. Aceste calcule au fost efectuate în mod riguros pentru a reflecta cu precizie situaţia financiară a debitorilor.
50. În plus, procedurile judiciare specifice cauzelor civile cu valoare redusă au impus respectarea strictă a termenelor şi cerinţelor procedurale, inclusiv redactarea cererilor şi notificărilor şi depunerea documentelor justificative în adresa instanţei. Acest proces a necesitat o cunoaştere profundă a legislaţiei aplicabile şi a practicilor judiciare, subliniind complexitatea speţei. Toate aceste elemente confirmă volumul semnificativ de muncă efectuată de avocat şi importanţa eforturilor sale în soluţionarea cauzei.
51. În ceea ce priveşte necesitatea suportării cheltuielilor pentru acordarea asistenţei juridice, este de menţionat că intimatul, până a fi acţionat în instanţă, nu a dorit să-şi onoreze benevol obligaţiile pecuniare pe care le are în raport cu apelantul. În plus, în etapa prejudicială, având drept scop prevenirea începerii unui proces, apelantul a somat în mod oficial intimatul la onorarea obligaţiilor sale, însă ultimul, cu rea-credinţă, a ignorat solicitările primite. Respectiv, unicul remediu legal de care dispunea apelanta în vederea realizării drepturilor sale a fost intentarea unei acţiuni civile, fapt ce necesită asistenţă juridică calificată. Prin urmare, se constată că cheltuielile de acordare a asistenţei juridice sunt necesare.

52. Pârâţii, în mod nefondat, cer reducerea cuantumului compensării la 500 lei, invocând generic criteriile de „realitate, necesitate şi rezonabilitate”, fără a prezenta o analiză concretă a elementelor ce au condus la această reducere. Nu s-a explicat şi probat în ce mod s-a ajuns la concluzia că doar jumătate din suma solicitată este rezonabilă sau necesară, ceea ce reprezintă o încălcare a obligaţiei de probaţiune prevăzute de art. 118 CPC.
53. Solicită respingerea acţiunii reconvenţionale ca fiind neîntemeiată.

ASPECTE GENERALE ŞI DE PROCEDURĂ

54. Prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, cererea în cauză a fost repartizată judecătorului Dorina Croitor la data de 06 august 2025.
55. La 11 august 2025, prin încheierea judecătorului Dorina Croitor (f.d.33) cererea sus nominalizată a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, expediind pârâtului copia încheierii în cauză cu copia cererii de chemare în judecată şi toate actele anexe, la adresa indicată de reclamant, solicitând pârâţilor Roşca Ana şi Roşca Leonid depunerea referinţei în termen de 30 zile din momentul recepţionării copiei cererii.
56. Partea reclamantă şi partea pârâtă au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă, fapt confirmat prin scrisoarea şi avizul de recepţie (f.d.34-37) şi la 12.09.2025 pârâta Roşca Ana a depus referinţă în care a menţionat că contractul de credit în speţă conţine clauze abuzive şi anume, clauzele inserate la: pct. 2.5. din Condiţiile generale şi pct. 5.2. şi 5.5.1. din Condiţiile speciale, din care rezultă obligaţia de plată a dobânzii în mărime de 0,1369 % pe zi şi respectiv 49,9685 % anual; pct. 2.9. din Condiţiile generale şi pct. 5.5.2. din Condiţiile speciale, din care rezultă obligaţia de plată a comisionului de gestiune a creditului în mărime de 0,04 % pe zi.
57. Prin urmare, odată cu admiterea acţiunii reconvenţionale, acţiunea reclamantului urmează a fi respinsă în partea pretenţiilor privind încasarea sumelor calculate drept dobândă contractuală şi comision de gestiune a creditului, iar plăţile efectuate în contul dobânzii contractuale şi a comisionului de gestiune a creditului urmează a fi considerate ca plăţi efectuate în scopul stingerii corpului creditului.
58. În conformitate cu art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.
59. În acord cu art. 96 alin. (1) şi (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
60. Potrivit art. 5 alin. (1) al Legii nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, orice persoană are dreptul să îşi aleagă în mod liber avocatul pentru a fi consultată şi reprezentată de acesta în materie juridică.
61. În acest sens, reţine că, cheltuielile pentru asistenţă juridică pentru a fi încasate de către instanţa de judecată, din contul părţii care a pierdut procesul în beneficiul părţii care a obţinut câştig de cauză, acestea trebuie raportate la o serie de criterii, şi anume: criteriul necesităţii, caracterul de realmente suportate şi criteriul de rezonabilitate în raport cu cuantumul cheltuielilor de asistenţă juridică solicitate a fi compensate.

62. Astfel, în vederea determinării cuantumului compensaţiei acordate, pentru a face o apreciere corectă, este necesar a se ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.
63. Totodată, în jurisprudenţa constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Strain şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câştigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil.
64. În consecinţă, ţinând cont de criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistenţă juridică, considerăm că suma de 4000 lei, solicitată de reclamant cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, este una considerabilă în raport cu complexitatea pricinii civile în cauză şi astfel, considerăm necesară şi solicită diminuarea acesteia la suma de 500 lei.
65. În rest, capătul de acţiune cu privire la cheltuielile de judecată, prin prisma prevederilor art. 94 Cod de procedură civilă, urmează a fi compensat proporţional cu părţile din pretenţii.
66. Totodată la 11.09.2025 pârâta Roşca Ana a depus prin intermediul SEDP a Judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi acţiune reconvenţională.
67. În motivarea acţiunii reconvenţionale pârâta a indicat că între Roşca Ana şi OCN „Ecofinance Technologies" SRL a fost încheiat Contractul de credit nr. 266338003 din 21.08.2024. Conform contractului OCN „Ecofinance Technologies" SRL s-a obligat să pună la dispoziţia reclamantului Roşca Ana, la solicitarea acesteia, o suma bănească cu titlu de linie de credit, iar ultima s-a obligat să achite lunar suma minimă de plată.
68. Totodată, contractul prevede obligaţia de plată a dobânzii ce rezultă din pct. 2.5. din Condiţiile generale şi pct. 5.2. şi 5.5.1. din Condiţiile speciale şi obligaţia de plată a comisionului de gestiune a creditului, ce rezultă din pct. 2.9. din Condiţiile generale şi pct. 5.5.2. din Condiţiile speciale.
69. Ulterior, creanţa ce rezultă din contractul de credit a fost cesionată către pârâtul „Debit Lex" SRL, care a înaintat acţiunea iniţială privind încasarea datoriei.
70. În context, învederează că, potrivit art. 829 alin. (1) din Codul civil, debitorul este îndreptăţit să opună cesionarului toate excepţiile pe care a putut să le opună cedentului până în momentul comunicării cesiunii.
71. Astfel, dat fiind faptul că reclamantul parţial nu este de acord cu acţiunea iniţială, înaintează prezenta acţiune, iar admiterea acesteia va exclude admiterea unor pretenţii înaintate prin acţiunea iniţială.
72. Conform art. 3 alin. (1) din Codul civil, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională […] Alin. (2), are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport

juridic civil, acţionează în scopuri ce ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obţine un profit din această activitate.

73. Raportând prevederile normei citate supra la prevederile contractului în litigiu, reţinem că în prezenta cauză suntem în prezenţa unui raport juridic încheiat între un consumator şi un profesionist.
74. Reiterează că, conform Contractului de credit nr. 266338003 din 21.08.2024, obligaţiile de plată a dobânzii rezultă din pct. 2.5. din Condiţiile generale şi pct. 5.2. şi 5.5.1. din Condiţiile speciale din contract, iar a comisionului de gestiune a creditului rezultă din pct. 2.9. din Condiţiile generale şi pct. 5.5.2. din Condiţiile speciale din contract.
75. În acord cu art. 1069 alin. (1) din Codul civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.
76. Alin. (2), dacă una dintre părţi propune celeilalte părţi să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse.
77. Alin. (3), dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual.
78. Alin. (4), în contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist;
    b) clauzele nu au fost negociate individual;
79. Alin. (6), Clauza standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părţi şi care nu a fost negociată individual.
80. Conform art. 1072 alin. (1) din Codul civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.
81. Potrivit art. 1077 alin. (1) pct. 3) din Codul civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect – obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.
82. Art. 1079 din Codul Civil prevede că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauzele indicate la art. 1077 alin. (1) pct. 1)-3) sunt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.
83. Conform art. 3 din Directiva Nr.93/13/CEE, o clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerinţelor de bună-credinţă, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influenţa conţinutul ei.
84. Totodată, art. 6 § 1 din Directiva Nr.93/13/CEE, reglementează că statele membre stabilesc că clauzele abuzive utilizate într-un contract încheiat cu un consumator de către un vânzător sau un furnizor, în conformitate cu legislaţia internă, nu creează obligaţii pentru consumator.
85. În urma celor expuse, având în vedere că contractul de credit în cauză a fost încheiat în ziua adresării reclamantului pentru acordarea creditului, este evident că clauzele contractuale care

prevăd plata dobânzii şi a comisionului de gestiune a creditului nu au fost negociate, OCN „Ecofinance Technologies” SRL folosind acelaşi tip de contract pentru o multitudine de clienţi, iar reclamantul având doar opţiunea de a accepta sau a refuza contractul.

86. Or, după cum reiese din materialele cauzei, „Debit Lex” SRL nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale dintre OCN „Ecofinance Technologies” SRL şi consumatorul Roşca Ana, iar simplul fapt că ultima a semnat contractul nu serveşte temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt. Astfel, semnarea contractului, în aceeaşi zi când a fost înaintată cererea de acordare a creditului, fără negocierea reală a clauzelor contractuale (mărimea dobânzii, comisioanelor, etc), nu poate fi apreciată drept o negociere a contractului.
87. Dimpotrivă, în susţinerea faptului că clauzele contractului litigant nu au fost negociate se probează prin faptul că, contrar prevederilor art. 5 din Legea nr.202/2013, combinat cu prevederile art. 4 alin. (2) şi (5) al Legii nr. 157 din 18.07.2014, privind contractele de credit pentru consumatori, la etapa precontractuală reclamantului nu i-au fost comunicate informaţiile prevăzute la alin. (1) al aceluiaşi articol şi informaţiile privind obligaţiile contractuale prin intermediul formularului prezentat în anexa nr. 1 al Legii nr.202/2013, iar la materialele cauzei un asemenea înscris lipseşte.
88. În acest sens, învederează că conform art. 15 alin. (1) din Legea despre încheierea şi executarea contractelor la distanţă privind serviciile financiare de consum, sarcina probei privind îndeplinirea obligaţiilor furnizorului de informare a consumatorului, precum şi sarcina probei existenţei consimţământului consumatorului la încheierea contractului sau, după caz, la executarea acestuia cad în sarcina furnizorului.
89. Faptul că OCN „Ecofinance Technologies” SRL a înserat în contract la pct. 12.3. menţiunea că, anterior încheierii prezentului contract, informaţiile precontractuale referitoare la condiţiile de creditare expuse în contract i-au fost furnizate debitorului de către creditor şi totodată, acestuia i-au fost comunicate şi explicate toate clauzele contractului împreună cu efectele juridice pe care le produc, creditorul a negociat individual cu debitorul conţinutul fiecărei clauze contractuale, iar ca urmare a acestui fapt debitorul confirmă că nu există niciun dezechilibru între drepturile şi obligaţiile acestuia în raport cu cele ale creditorului, aceasta nu echivalează cu îndeplinirea obligaţiilor de informare a consumatorului privind obligaţiile contractuale, întrucât, în acord cu prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 157 din 18.07.2014, furnizorul comunică consumatorului termenele, condiţiile contractuale şi informaţiile în conformitate cu art. 4 alin. (1) şi (6), pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil disponibil şi accesibil consumatorului, înainte ca acesta să poarte obligaţii rezultate din semnarea contractului la distanţă a serviciului financiar de consum acordat la distanţă.
90. În context relevant, Curtea de Justiţie a Uniunii Europene în Cazul (C-472/23 Lexitor sp. z o.o. vs A. B. S.A., decizia din 13.02.2025) a concluzionat că în cazul încălcării obligaţiei de informare care afectează capacitatea consumatorului de a aprecia întinderea angajamentului său, banca poate fi privată de dreptul la dobânzi şi la costuri.
91. Referitor la textul înserat în pct. 12.3. din contractul în litigiu, care este un contract de adeziune, potrivit căruia creditorul ar fi negociat individual cu debitorul conţinutul fiecărei clauze contractuale, este iluzoriu şi nu probează faptul că clauzele în litigiu au fost negociate, fiind utilizat ca un mecanism de deghizare a excluderii etapei negocierii contractului de către profesionist, întrucât încheierea contractului de credit cu o asemenea celeritate denotă că în speţă discuţiile cu privire la clauzele contractului lipsesc aproape cu

desăvârşire, iar pe cale de consecinţă, instanţa urmează să aprecieze critic această prevedere contractuală.

92. În considerarea celor ce preced, reţine că contractul de credit în speţă a fost încheiat în baza unor forme standard, care au fost preformulate de către pârât anticipat. Din acest considerent, consumatorul Roşca Ana a negociat numai valoarea şi obiectul actului juridic, însă nu şi condiţiile acestuia, având unică posibilitate de a accepta sau de a se abţine de la semnarea acestuia.
93. În această ordine de idei, remarcă că în speţă nu poate fi apreciat caracterul negociat al contractului de credit doar prin simpla semnare a contractului, deoarece, în cazul dat, părţile nu se află pe poziţii de egalitate, nici în ce priveşte cunoştinţele de specialitate, nici în ce priveşte puterea de negociere, OCN „Ecofinance Technologies" SRL fiind un profesionist care se ocupă cu acordarea de credite, iar reclamantul Roşca Ana fiind o simplă persoană fizică care nu a avut posibilitatea să negocieze, în cunoştinţă de cauză, contractul, ci doar să-l semneze sau nu.
94. În plus, relevă că consimţământul consumatorului Roşca Ana la încheierea contractului de credit în speţă a fost exprimat în contextul unei stări de constrângere financiară, întrucât avea nevoie urgent de bani, stare de care profesionistul OCN „Ecofinance Technologies" SRL a profitat şi i-a impus obligaţii excesive, aflându-se într-o poziţie defavorabilă.
95. În acelaşi context, învederează că negocierea directă cu consumatorul Roşca Ana nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor şi cu obligaţia de informare, negocierea presupunând ca partea, împrumutatul/debitorul, să aibă posibilitatea studierii şi modificării clauzelor contractuale.
96. În concluzie, reclamantul nu a negociat şi nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia şi de a se familiariza cu condiţiile contractuale, iar pe cale de consecinţă, considerăm că clauzele prevăzute la pct. 2.5. din Condiţiile generale şi pct. 5.2. şi 5.5.1. din Condiţiile speciale, în partea ce prevăd obligaţia de plată a dobânzii şi pct. 2.9. din Condiţiile generale şi pct. 5.5.2. din Condiţiile speciale în partea ce prevăd obligaţia de plată a comisionului de gestiune a creditului, sunt abuzive.
97. Art. 1765 din Codul civil statuează că, în afara de dobândă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.
98. În acord cu art. 1071 alin. (1) din Codul civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sunt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură.
99. Subsecvent alin. (2) al aceluiaşi articol prevede că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.
100. În acest context, Curtea Supremă de Justiţie, prin recomandarea nr. 95 din 16.12.2016 explică: „Creditorul urmează să furnizeze servicii care constituie o contraprestaţie şi care să justifice perceperea acestui comision/taxe, în plus, redactarea acestor clauze să nu fie lipsită de claritate. Cuprinsul contractului urmează să conţină precizări cu privire la fundamentul perceperii acestui comision/taxe ori destinaţiei acestuia, să conţină în mod transparent motivele care justifică remuneraţia corespunzătoare acestui comision/taxe, în condiţiile în care se contestă că creditorul este obligat să furnizeze o contraprestaţie reală, pentru a obţine

comisionul menţionat. În lipsa acestor precizări, clauza privind comisionul/taxa va fi considerată abuzivă [...]”.

101. În acelaşi sens sunt relevante dispoziţiile art. 16 lit. b) din Legea privind protecţia consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003, potrivit cărora consumatorul, la încheierea contractelor, are dreptul de a beneficia de o redactare clară şi precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile principale şi condiţiile de garanţie, indicarea exactă a preţului sau tarifului, precum şi stabilirea cu exactitate a condiţiilor de credit şi a dobânzilor.
102. Astfel, reţine că pentru a pretinde plata comisionului de gestiune a creditului, creditorul urmează să presteze servicii debitorului, iar clauzele care prevăd plata comisionului în discuţie să conţină motivele încasării acestui comision şi serviciile prestate contra acestuia.
103. În cuprinsul contractului în speţă, cu excepţia unei definiţii vagi, nu se regăsesc careva precizări cu privire la fundamentul perceperii comisionului de gestiune a creditului ori destinaţiei acestuia, nu este indicat niciun motiv care ar justifica remuneraţia corespunzătoare acestui comision şi nu este indicat care este contraprestaţia reală din partea creditorului pentru a obţine comisionul menţionat, nu întruneşte cerinţele de transparenţă (este o clauză neclară), iar prin prisma prevederilor art. 1071 alin. (2) Cod civil, poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.
104. În concluzie, reclamantul nu beneficiază de vreun serviciu şi nici nu primeşte vreo contraprestaţie în schimbul comisionului achitat, iar pe cale de consecinţă este abuziv şi, respectiv, nul de drept, din considerentul că contravine normelor imperative.
105. Art. 15 alin. (7) lit. b) al Legii nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori prevede că se interzice stabilirea costului total al creditului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv (sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar), credit care nu este destinat achiziţionării, construcţiei sau renovării (modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a creditului respectiv.
106. Subsecvent, în acord cu alin. (9) al aceluiaşi articol, în cazul încălcării prevederilor alin. (7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.
107. În această ordine de idei, remarcă că art. 3 al Legii în discuţie defineşte costul total al creditului pentru consumatori – toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sunt cunoscute de creditor, cu excepţia taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare, sunt incluse în cazul în care obţinerea creditului sau obţinerea acestuia potrivit clauzelor şi condiţiilor prezentate este condiţionată de încheierea unui contract de servicii.
108. De rând cu aceasta, pct. 20 din Directiva nr.2008/48/CE/ a Parlamentului European şi a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori şi de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, prevede că costul total al creditului pentru consumator trebuie să cuprindă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, onorariile intermediarilor de credit şi orice alt tip de onorarii pe care consumatorul trebuie să

le plătească în legătură cu contractul de credit, cu excepţia taxelor notariale. Cunoştinţele reale ale creditorului cu privire la costuri trebuie evaluate obiectiv, avându-se în vedere cerinţele de diligenţă profesională.

109. Analizând prevederile Contractului de credit nr. 266338003 din 21.08.2024 observă că rata anuală a dobânzii constituie 49,9685%, iar comisionul de gestiune a creditului constituie 0,04% pe zi, ceea ce reprezintă 14,6% anual (0,04 % x 365 zile).
110. Prin urmare, raportând situaţia reţinută în cauză la prevederile art. 15 alin. (7) lit. b) al Legii nr. 202 din 12.07.2013, printr-un simplu calcul matematic, constatăm că mărimea cumulativă a dobânzii şi a comisionului de gestiune a creditului, indicate supra şi care constituie costul creditului, depăşeşte valoarea debursată conform contractului în speţă şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.
111. În această situaţie, urmează a fi pusă în aplicare, cu respectarea principiului efectivităţii, sancţiunea prevăzută la art. 15 alin. (9) al Legii nr. 202 din 12.07.2013, întrucât pârâtul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioane şi orice alt tip de plăţi).
112. Aici este necesar de remarcat că pct. 2.4. din contractul în speţă, care prevede că costul total maxim al creditului este 15000,00 lei, în opinia părţii reclamante are menirea de a camufla mărimea reală a costului total al creditului.
113. În consecinţă, conchide că pârâtul a admis o practică comercială incorectă, deoarece este contrară cerinţelor diligenţei profesionale şi denaturează, în mod esenţial, comportamentul economic al consumatorului mediu la care ajunge sau căruia i se adresează.
114. În lumina celor de mai sus, reliefează că potrivit art. 13 din Legea privind protecţia consumatorilor, se interzic practicile comerciale incorecte.
115. În continuarea raţionamentelor care precedă, învederăm că, potrivit art. 328 alin. (1) şi (2) din Codul civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acţiune, cât şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.
116. Complementar, art. 329 alin. (1) din Codul civil stabileşte că în contractele cu consumatorii sunt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se deroga de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului.
117. Art. 332 alin. (1) din Codul civil prevede că dispoziţiile legale privind nulitatea actului juridic se aplică în mod corespunzător când doar una sau mai multe clauze ale sale sunt supuse nulităţii.
118. Conform art. 1076 alin. (1) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.
119. Alin. (3) al aceluiaşi articol statuează că, în cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.
120. În consecinţă, raportând argumentele faptice şi juridice prezentate mai sus, la prevederile legale citate supra, conchidem că în cauză urmează a fi declarată nulitatea absolută de protecţie a clauzelor contractuale inserate în Contractul de credit nr. 266338003 din 21.08.2024, după cum urmează: pct. 2.5. din Condiţiile generale şi pct. 5.2. şi 5.5.1. din Condiţiile speciale, din care rezultă obligaţia de plată a dobânzii în mărime de 0,1369 % pe zi şi respectiv 49,9685 % anual; pct. 2.9. din Condiţiile generale şi pct. 5.5.2. din Condiţiile

speciale, din care rezultă obligaţia de plată a comisionului de gestiune a creditului în mărime de 0,04 % pe zi.

121. Conform art. 37 alin. (2) din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, Comisia Naţională a Pieţei Financiare efectuează controlul respectării de către subiecţii prevăzuţi la art. 4 alin. (2^1) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare a prevederilor art. 1069-1072, 1075-1079 şi 1081 din Codul civil în partea referitoare la contractele încheiate cu consumatorii şi constatarea clauzelor abuzive în contracte, la sesizarea consumatorului sau din oficiu, în condiţiile legii.
122. Subsecvent, art. 4 alin. (2^1) lit. c) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare prevede că subiecţi ai raporturilor ce ţin de reglementarea, supravegherea şi controlul în domeniul protecţiei drepturilor consumatorilor sunt organizaţiile de creditare nebancară.
123. Astfel, dat fiind faptul că Comisia Naţională a Pieţei Financiare are atribuţii de constatare a existenţei clauzelor abuzive în contractele încheiate de către organizaţiile de creditare nebancară cu consumatorii, consideră necesară atragerea acesteia în proces în calitate de intervenient accesoriu.
124. Solicită pârâta-reclamant Roşca Ana a constata caracterul abuziv şi a declara nulitatea absolută a clauzelor contractuale inserate în Contractul de credit nr. 266338003 din 21.08.2024, după cum urmează: pct. 2.5. din Condiţiile generale şi pct. 5.2. şi 5.5.1. din Condiţiile speciale, din care rezultă obligaţia de plată a dobânzii în mărime de 0,1369 % pe zi şi respectiv 49,9685 % anual; pct. 2.9. din Condiţiile generale şi pct. 5.5.2. din Condiţiile speciale, din care rezultă obligaţia de plată a comisionului de gestiune a creditului în mărime de 0,04 % pe zi.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

125. Articolul 82 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.
126. Articolul 90 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului; c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă; e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pârâtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistenţă juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii; k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.
127. Articolul 94 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, prevede că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pâraţi, aceştia sânt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei.

Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sânt responsabili de cheltuielile lui.

128. Articolul 96 alin. (1-1[1]) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
129. Articolul 118 alin.(1) şi (3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate
130. Articolul 121 din Codul de procedură civilă, prevede că, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.
131. Articolul 130 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.”
132. Articolul 239 din Codul de procedură civilă, prevede că „Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.”
133. Articolul 240 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: “La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.”
134. Articolul 276/2 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede că, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.
135. Articolul 276/3 alin.(1)-(2) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.”
136. Articolul 276/4 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a

instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

137. Articolul 9 alin. (1)-(2) din Codul civil prevede că, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.
138. Articolul 10 alin. (1)-(2) din Cod civil, prevede următoarele: „Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege."
139. Articolul 312 alin. (1) Cod civil, prevede următoarele: „Consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic."
140. Articolul 316 alin. (1) Cod civil, prevede următoarele: „Actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică."
141. Articolul 321 alin. (1)-(2) Cod civil, prevede următoarele: „Trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cât şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat."
142. Articolul 774 alin. (1)-(3) Cod civil, prevede următoarele: „În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri."
143. Articolul 776 Cod civil, prevede următoarele: „Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii."
144. Articolul 823 alin. (1) din Codul civil, prevede că: „O creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior."
145. Articolul 826 alin. (1) din Codul civil, prevede următoarele: „Titularul unei creanţe o poate transmite unui terţ fără consimţământul debitorului dacă legea nu prevede altfel."
146. Articolul 827 din Codul civil, prevede că: „Drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii."
147. Articolul 901 alin. (1) din Codul civil, prevede următoarele: „Atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare."

148. Aliniatul (5) aceluiaşi articol prevede că, neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligaţiei.
149. Articolul 912 alin. (1) din Codul civil, prevede următoarele: „Creditorul are dreptul de a obţine plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadenţă."
150. Articolul 942 alin. (1) şi (2) din Codul civil, prevede următoarele: „În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.
151. Articolul 1242 alin. (1) din Codul civil, prevede că: „Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date."
152. Articolul 1248 alin. (1) şi (2) din Codul civil, prevede că: „În cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispoziţiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condiţiile stabilite la art. 864 alin. (2) şi (4).
153. Articolul 1763 alin. (1)-(3) din Codul civil, prevede că: „Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul."
154. Articolul 4 alin. (1) lit. a) din Legea privind semnătura electronică şi documentul electronic nr. 91 din 29.05.2014 (în vigoare la data semnării contractului de credit), prevede că: „Tipurile de semnături electronice, ale căror principii şi mecanisme de utilizare sânt reglementate de prezenta lege, sânt următoarele semnătura electronică simplă."
155. Articolul 5 alin. (1) din aceiaşi lege, stipulează că: „Semnătura electronică, indiferent de gradul de protecţie de care dispune, produce efecte juridice şi este acceptată ca probă, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare, chiar dacă a) se prezintă în formă electronică; sau b) nu se bazează pe un certificat eliberat de un prestator acreditat de servicii de certificare; sau c) nu se bazează pe un certificat calificat al cheii publice; sau d) nu este creată prin intermediul dispozitivului securizat de creare a semnăturii electronice."
156. Articolul 16 alin. (1) din Legea nr. 91 din 29.05.2014, prevede că: „Documentul electronic este considerat autentic dacă întruneşte cumulativ următoarele condiţii: a) este semnat de persoana abilitată, în modul stabilit, să semneze cu semnătură olografă documentul

echivalent pe suport de hârtie; b) este semnat cu semnătura electronică autentică a semnatarului indicat în document. ”

MOTIVAREA INSTANȚEI

157. Examinând poziţia reprezentantului reclamantului, expusă în cererea de chemare în judecată şi studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată întemeiată, în parte, şi necesar de a fi admisă parţial, cât şi de a respinge acţiunea reconvenţională a Anei Roşca către SRL „DEBIT LEX” privind declararea nulităţii clauzelor abuzive, intervenienţi accesorii OCN „Ecofinance Tehnologies” SRL şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare, din următoarele considerente.
158. Din materialele anexate de către reprezentantul reclamantului la cererea de chemare în judecată, se constată cu certitudine că, la data de 21.08.2024 între OCN „Ecofinance Technologies” SRL şi Roşca Ana a fost încheiat contractul de credit nebancar cu nr. 266338003. (f.d.15-19)
159. Contractul de credit nebancar a fost încheiat la distanţă în condiţiile dispoziţiilor Legii nr. 157 din 18.07.2014 despre încheierea şi executarea contractelor la distanţă privind serviciile financiare de consum, prin aplicarea semnăturii electronice simple de către debitor în conformitate cu procedurile specificate în termeni şi condiţii de utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile pe pagina www.creditprime.md şi în anexa nr. 1 la contract.
160. Potrivit pct. 3.1. a contractului menţionat, părţile au convenit asupra faptului că creditorul OCN „Ecofinance Technologies” SRL se obligă să pună la dispoziţia debitorului un credit sub forma unei facilităţi de tip „linie de credit”, care va putea fi utilizat prin una sau mai multe trageri în interiorul perioadei active a contractului şi care urmează a fi rambursată de către debitor până la data rambursării finale a creditului. (f.d.16)
161. În speţă, reclamantul OCN „Ecofinance Technologies” SRL a făcut dovada respectării obligaţiilor contractuale asumate prin contractul de credit nr. 266338003 din 21.08.2024, iar debitorul a recepţionat mijloacele financiare contractate la data de 21.10.2024, potrivit documentului confirmativ eliberat de IS „Poşta Moldovei” pe numele lui Roşca Ana IDNP *****. (f.d.20).
162. Conform pct. 5.1 al contractului pentru utilizarea sumelor puse la dispoziţie din linia de credit, debitorul va achita dobânda contractuală şi un comision de gestionare a creditului.
163. În pct. 5.5. al contractului, părţile au prevăzut că, dobânda se calculează anual şi se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul dacă restituirea a fost efectuată de către debitor benevol ca urmare a ajungerii obligaţiilor la scadenţă, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului.
164. La fel, rata dobânzii contractuale, conform pct. 5.5.1. din contract, nu poate depăşi 49,9685% anual, iar potrivit pct. 5.5.2. a contractului menţionat, pentru utilizarea liniei de credit, debitorul va achita un comision de gestionare a creditului în mărime de 0,04% pe o zi de credit, din valoarea totală a creditului. (f.d.17)
165. Potrivit pct. 5.7 din contract, se menţionează că, calculul costului total al creditului poate creşte corespunzător şi proporţional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăşi valoarea sumelor trase.

166. Din materialele cauzei rezultă că, la data de 25.04.2024, potrivit contractului de cesiune nr. 2, OCN „Ecofinance Technologies” SRL a cedat către SRL „Debit Lex” dreptul de creanţă împotriva debitorului Roşca Ana, potrivit extrasului din actul de predare-primire a drepturilor asupra creanţelor cesionate nr. 6 din 25.04.2025. (f.d.25-26, 27)
167. Potrivit pct. 9.3.10. al contractului de credit nr. 266338003 din 21.08.2024, prin semnarea prezentului contract, debitorul confirmă că este informat şi îşi dă acordul la cesiunea dreptului de creanţă de către creditor, unei companii de colectare a datoriilor în cazul intrării în întârziere de plată. (f.d.18 verso)
168. La caz, instanţa menţionează că, pârâta Roşca Ana prin depunerea cererii online de acordare a creditului, şi-a manifestat expres consimţământul la cesionarea datoriei sale către persoanele terţe şi a luat cunoştinţă cu condiţiile contractuale indicate în Informaţiile standard privind creditul pentru consumători, pe care şi le-a acceptat prin semnarea acestora cu aplicarea semnăturii electronice simple.
169. Prin notificarea nr. C526 din 25.04.2025 pârâţii Roşca Ana şi Roşca Leonid au fost informaţi despre cesionarea creditului nebancar contractat, printr-o scrisoare recomandată, fapt confirmat prin copia avizului de recepţie şi a chitanţei poştale. (f.d.28-30)
170. Potrivit cererii de chemare în judecată precum şi actului de predare primire a drepturilor asupra creanţelor cesionate, se solicită încasarea din contul pârâtului Roşca Ana şi Roşca Leonid în beneficiul reclamantului a sumei în mărime de 14873,29 lei, cu titlu de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 4988,76 lei cu titlu de dobândă contractuală restantă, a sumei de 1463,88 lei cu titlu de comision de gestiune a contractului.
171. Contrar obligaţiilor asumate de restituire a creditului, potrivit extrasului de cont Roşca Ana nu şi-a onorat obligaţia de restituire a creditului şi a admis restanţa la plata creditului şi pe cale de consecinţă se va admite pretenţia privind încasarea datoriei ce se referă la corpul creditului nebancar în mărime de 14873,29 lei, precum şi a dobânzii contractuale în sumă de 4988,76 lei şi comisionul de gestiune în mărime de 1463,88 lei de la acesta.
172. Cu referire la cerinţa reclamantului privind încasarea datoriei contractuale de la Roşca Ana şi Roşca Leonid în mod solidar, instanţa notează că, potrivit art. 781 alin. (1) şi (2) din Codul civil, obligaţia este divizibilă între mai mulţi debitori în cazul în care aceştia sânt obligaţi la aceeaşi prestaţie faţă de creditor, dar fiecare debitor poate fi urmărit separat până la concurenţa părţii sale din datorie. Debitorii sânt obligaţi în părţi egale dacă din lege, contract sau din natura obligaţiei nu rezultă altfel.
173. Potrivit art. 796 Cod civil, dacă doi sau mai mulţi debitori datorează o prestaţie în aşa fel încât fiecare este dator să efectueze întreaga prestaţie, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sânt legaţi solidar.
174. În acest sens, instanţa menţionează că, prin contractul de credit nr. nr. 266338003 din 21.08.2024, împrumutătorul OCN „Ecofinance Technologies” SRL a oferit un împrumut sub formă de mijloace băneşti cu dobândă, în sumă de 15 000 lei împrumutatului Roşca Ana, pe un termen de 60 luni, iar referitor la persoana cu numele Roşca Leonid nefiind specificate careva date, informaţii, drepturi sau obligaţii.
175. Mai mult, nici în contractul de cesiune nr. 1 din 25.04.2024 în act de predare-primire a drepturilor asupra creanţelor nr. 23 întocmit în baza contractului de cesiune menţionat din 07.02.2025, numele cet. Roşca Leonid nu figurează.
176. În acelaşi sens, instanţa reţine că simpla invocare de către reclamant a existenţei raporturilor de căsătorie între pârâţi nu este de natură să atragă, în mod automat, răspunderea solidară pentru obligaţiile contractuale asumate de unul dintre soţi.

177. Potrivit art. 20 şi art. 24 alin. (2) din Codul familiei, obligaţiile asumate de unul dintre soţi pot angaja şi bunurile comune doar în măsura în care acestea au fost contractate în interesul familiei, însă aceste dispoziţii reglementează regimul patrimonial al bunurilor, şi nu instituie o prezumţie de solidaritate pasivă între soţi în raport cu creditorii.
178. Or, pentru a angaja răspunderea celuilalt soţ, reclamantul avea obligaţia de a demonstra că împrumutul a fost contractat în interesul familiei şi că ambii soţi au beneficiat efectiv de sumele acordate, aspecte care nu au fost probate în prezenta cauză.
179. Mai mult, instanţa constată că pârâtul Roşca Leonid nu şi-a exprimat consimţământul la încheierea contractului de credit, nu a semnat contractul şi nu a fost parte la raportul juridic obligaţional, nefiind astfel întrunite condiţiile necesare pentru angajarea răspunderii sale contractuale.
180. În lipsa unei prevederi legale exprese sau a unei clauze contractuale care să instituie solidaritatea, precum şi în absenţa probării implicării pârâtului Roşca Leonid în asumarea obligaţiei, instanţa nu poate extinde în mod artificial efectele contractului asupra unei persoane terţe raportului juridic.
181. Astfel, în temeiul celor menţionate, instanţa consideră că temei de încasare a careva sume din contul lui Roşca Leonid nu sunt, or acesta nu a contractat nici un credit, nu a beneficiat de nici un împrumut, nu are calitate de fidejusor în cauza dată şi la momentul întocmirii contractului de credit, nu se afla în relaţii de căsătorie cu debitorul Roşca Ana, respectiv nu îi pot fi imputate careva datorii.
182. Cu referire la pretenţia reclamantului privind încasarea în beneficiul său de la pârât a cheltuielilor de judecată, instanţa menţionează că la înaintarea acţiunii civile a fost achitată taxa de stat în cuantum de 903,04 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 319 din 11 iulie 2025. Suma invocată a fost calculată corect, în modul prescris de Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 (f.d.7).
183. La fel, pentru înaintarea acţiunii civile a fost achitată şi taxa de timbru prevăzută în modul prescris de art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, adică 200 de lei (f.d.6).
184. Astfel, în corespundere cu prevederile art. 94 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată pentru taxa de stat şi taxa de timbru vor fi dispuse spre încasare în beneficiul SRL „Debit Lex" de la Roşca Ana.
185. Cu referire la pretenţia reclamantului privind încasarea de la pârât Roşca Ana a cheltuielilor pentru corespondenţă urmează a remarca că, potrivit chitanţelor de plată nr.14916094 şi nr. 14916079 din 29.04.2025 eliberată de ÎS „Poşta Moldovei", se confirmă faptul că reclamantul „Debit Lex" SRL a achitat suma totală de 37 lei pentru trimitere poştală cu confirmare de primire simplă expediată în adresa pârâţilor. În consecinţă, instanţa consideră oportun de a admite cerinţa reclamantului privind încasarea cheltuielilor de corespondenţă în sumă de 37 lei.
186. Cu referire la cheltuielile de judecată, pornind de la practica şi jurisprudenţa dezvoltată de CtEDO, cheltuielile de asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

187. Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei de judecată.
188. Totodată, în jurisprudenţa constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câştigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil.
189. Instanţa atestă faptul că în cadrul cauzei civile interesele „Debit Lex” SRL au fost reprezentate de avocatul Lunca Ion, fiind împuternicit prin mandatul seria MA nr. 23905071 din 30.07.2025, circumstanţă ce rezultă din textul actelor judecătoreşti administrate la dosar.
190. Totodată la materialele cauzei este anexat ordinul de plată nr. 1534 din 09.05.2025 în sumă de 4000 lei, însă acest ordin nu are tangenţă cu dosarul respectiv, deoarece a fost percepută plata pentru serviciile asistenţă juridică conform contractului nr.14 din *****, pe când „Debit Lex” SRL a încheiat contract de cesiune a creanţei abia la 25.04.2024. (f.d.8,25)
191. Totodată, cu referire la acţiunea reconvenţională, instanţa de judecată o califică drept neîntemeiată din următoarele considerente.
192. Potrivit art. 1072 alin. (1) Cod civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.
193. Or, simpla caracterizare a contractului drept contract de adeziune sau lipsa negocierii individuale nu determină, per se, caracterul abuziv al clauzelor, fiind necesară probarea cumulativă a unui dezechilibru semnificativ şi a încălcării bunei-credinţe.
194. Instanţa constată că, potrivit pct. 5.5.1 din contract, rata dobânzii contractuale este stabilită în cuantum de 49,9685% anual, iar conform pct. 5.5.2 din contract, comisionul de gestiune constituie 0,04% zilnic din soldul creditului. Aceste clauze sunt formulate în mod clar, inteligibil şi determinabil, respectând cerinţele de transparenţă prevăzute de art. 1071 Cod civil.
195. Totodată, potrivit pct. 5.7 din contract, costul total al creditului este limitat, neputând depăşi valoarea sumelor trase din linia de credit, ceea ce exclude, în mod evident, existenţa unui dezechilibru excesiv în detrimentul consumatorului.
196. În acelaşi sens, instanţa reţine că prevederile art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori stabilesc limitele maxime ale costului total al creditului, iar din analiza materialelor cauzei rezultă că aceste limite nu au fost depăşite. Astfel, costurile aferente creditului (dobânzi şi comisioane) nu depăşesc valoarea creditului acordat, nefiind incidente sancţiunile prevăzute de alin. (9) al aceluiaşi articol.

197. În ceea ce priveşte susţinerea privind lipsa informării precontractuale, instanţa constată că aceasta nu este probată. Dimpotrivă, contractul a fost încheiat prin mijloace electronice, cu respectarea dispoziţiilor art. 319 Cod civil, iar reclamanta reconvenţională a confirmat acceptarea condiţiilor contractuale, inclusiv prin executarea parţială a obligaţiilor (achitări efectuate), ceea ce denotă asumarea conştientă a acestora.
198. Mai mult, în conformitate cu art. 18 alin. (1) din Legea nr. 202/2013, consumatorul beneficiază de dreptul de revocare în termen de 14 zile, fără invocarea motivelor. Neexercitarea acestui drept, coroborată cu utilizarea efectivă a creditului, constituie un indiciu suplimentar al acceptării condiţiilor contractuale.
199. Referitor la clauza privind comisionul de gestiune (pct. 5.5.2), instanţa reţine că, potrivit art. 1765 Cod civil, părţile pot conveni asupra unor comisioane aferente utilizării creditului, în măsura în care acestea sunt determinate sau determinabile. În speţă, comisionul este exprimat în mod procentual şi aplicat asupra soldului, fiind previzibil şi transparent, neputând fi calificat drept abuziv în lipsa probării caracterului disproporţionat.
200. De asemenea, instanţa observă că reclamanta Roşca Ana în acţiunea reconvenţională nu a demonstrat existenţa unui dezechilibru semnificativ concret, limitându-se la invocarea abstractă a caracterului abuziv, fără a indica în ce mod clauzele contestate ar depăşi limitele legale sau ar contraveni bunei-credinţe.
201. Or, potrivit art. 118 Cod de procedură civilă, sarcina probei revine părţii care invocă anumite circumstanţe. În lipsa unor probe concludente, instanţa nu poate reţine caracterul abuziv al clauzelor contractuale.
202. În consecinţă, instanţa apreciază că clauzele contractuale contestate, respectiv pct. 2.5 din Condiţiile generale şi pct. 5.2, 5.5.1 şi 5.5.2 din contract, nu întrunesc condiţiile legale pentru a fi calificate drept abuzive şi nu sunt lovite de nulitate absolută în sensul art. 1076 şi art. 329 Cod civil.
203. Din considerentele reflectate supra, instanţa de judecată conchide necesitatea admiterii în parte a cererii de chemare în judecată înaintată de SRL „DEBIT LEX” către Roşca Ana şi Roşca Leonid privind încasarea sumelor cu titlu de datorie contractuală şi alte plăţi aferente, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată şi a respinge acţiunea reconvenţională înaintată de Ana Roşca către SRL „DEBIT LEX” privind declararea nulităţii clauzelor abuzive, intervenienţi accesorii OCN „Ecofinance Tehnologies” SRL şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare.
204. Conform art. 82, art. 94, art. 238-241, art. 276^2 -276^4 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A admite parţial acţiunea iniţială SRL „DEBIT LEX” către Roşca Ana şi Roşca Leonid şi a respinge acţiunea reconvenţională a Anei Roşca către SRL „DEBIT LEX” privind declararea nulităţii clauzelor abuzive .

A încasa din contul pârâtei Roşca Ana, născută la *****, domiciliată în *****, IDNP *****, în beneficiul SRL „DEBIT LEX”, cu sediul în mun. Chişinău str. Independenţei 4, bl. 6, of. 11, c/f 1021600028068, IBAN MD46ML000000022515613601, în baza contractului de credit nr. 266338003 din 21.08.2024 şi a contractului de cesiune a creanţelor nr. 2 din 21.03.2025, datoria în mărime de 14873 (paisprezece mii opt sute şaptezeci şi trei) lei 29 bani, dobânda contractuală în sumă de 4988 (patru mii nouă sute optzeci şi opt) lei 76 bani,

comisionul de gestiune în mărime de 1463 (o mie patru sute şaizeci şi trei) lei 88 bani, cheltuielile de judecată suportate la plata taxei de stat în mărime de 903 (nouă sute trei) lei 04 bani, plata taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, cheltuieli de corespondenţă în mărime de 37 (treizeci şi şapte) lei, **în total suma de 22465 (douăzeci şi două mii patru sute şaizeci şi cinci) lei 97 bani.**

În rest pretenţiile reclamantului se resping.

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanţa judecătorească şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md".

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Preşedintele şedintei
Judecător **(semnat)** **Dorina Croitor**

Copia corespunde originalului
judecător Dorina Croitor